

След като поговорихме за правилата в клас и в училище, реших темата за правата и привилегиите да бъде в по-забавна форма. За целта използвах не само идеите на програмата „Научи се да даряваш“, но и едно чудесно приложение на Фондация „Право на детство“, изработено от Багряна Илиева и студентски клуб към РУ „А. Кънчев“.

Получи се двойка часове. Започнах с групова дискусия-Кои са любимите им храни, имат ли домашни любимци, как се грижат за тях, коя е любимата им игра. Насочих вниманието им към правилата на играта и за правилно поведение към близките. Поиграхме на двора любими спортно-щафетни игри, като не забравяхме правилата.

Акцентът по време на двата часа бе поставен на задълженията и отговорностите, които човек има към семейството, училището и близките. Задах им въпроси какво е право, какви права имаме и разликата с привилегии. Определянето на думата „право“ е свързана с това да имаш нещо, което никой не може да ти отнеме. Говорихме главно за правото на живот, на грижи и здравословна среда. Четохме част от Конвенцията за правата на детето, приета от Общото събрание на ООН през 1989 година и влязла в сила в Република България през 1991 година.

След това фокусът бе насочен към реални примери и ситуации от техния живот и привилегиите да учат в прекрасно училище и да растат в чудесни семейства. Прочетох приказката „Червената шапчица“, като децата се сетиха какво ще слушат след откриването ѝ в забавна игра. За да задържа вниманието им, трябваше като чуят думата „Червената шапчица“ да кажат „Лили“, а при „вълк“- „АУУУ“. След прочита акцентирах на отговорното отношение към близките с грижата за болната баба, върху правото на здравословен начин на живот с въпросите какво е беряла внучката и върху правото на защита и сигурност в лицето на ловеца. Наблегнах, че трябва да споделят с родители и учители, ако има нарушени техни права, ако нещо ги тревожи. След това разделих класа на три екипа и всеки изобрази едно от тези правила с реална случка и трябваше да направят сравнение с привилегия.

За финал надуха балони, в които бях поставила листчета с различни техни права. След като поиграха, ги спукаха и всеки прочете своето „цветно послание“.